

чу силу в Бразилії та наслідки воєн в Європі. До еміграції українських селян спричинилась також пропаганда.

Українці в Бразилії проживають, в основному, у штатах Парана, Санта-Катаріна, Сан-Пауло та Ріо-Гранде-до-Сул.

Бразилія виграла від переселення українців, так як були вирішені завдання "імпорту європейської культури ведення сільського господарства", українці сприяли омолодженню та осучасненню структури трудових ресурсів країни, були заселені та оброблені землі на півдні Бразилії.

Список використаних джерел

1. Бондаренко М. Українська діаспора в Бразилії // Українознавство. – 2008. – № 2. – С. 351-356.
2. Верига В. Українці поза межами України, початки української діаспори (до 1914 р.). – <http://storinka-m.kiev.ua/article.php?id=244>.
3. Закревська Я. Бразилійська Україна зблизка // Дзвін. – 1993. – № 2-3. – С. 130.
4. Рибалко П. Еміграція і переселення українців поза межі України. – <http://www.readbookz.com/book/2017686.html>.
5. Українська громада Бразилії // Народний оглядач. – 2004. – 23 червня. – <http://observer.sd.org.ua/news.php?id=4082>.
6. Andreazza M.L., Nadalin S.O. The Context of Colonization in Southern Brazil and the Immigrant Family // Brazilian Journal of Population Studies: Campinas, 1999/2000. – No2. – pp. 121-144.
7. Boruszenko O. Os Ucrainianos – Curitiba: Boletim informativo da Casa Romario Martins, 1995. – № 108. – V. 22. – P. 13.
8. Da Souza Ramos J. Brazil and its immigrants, 1880-1925: the definition of the ideal immigrant. [Електронний ресурс] <http://barthes.ens.fr/clio/revues/AHI/articles/english/jair.html>.
9. Everett C. Organized Labor in Brazil 1900-1937: From Anarchist Origins to Government Control. [Електронний ресурс] <http://libcom.org/history/organized-labor-brazil-1900-1937-anarchist-origins-government-control-colin-everett>.

history/organized-labor-brazil-1900-1937-anarchist-origins-government-control-colin-everett.

10. Fischel de Andrade J.H.. Brazil and the IRO (1946–1952) // Refugee Survey Quarterly, 2011. – Vol. 30. – No1, pp. 65-88.

11. Holloway T.H. Immigration & Abolition: The Transition from Slave to Free Labor in the São Paulo Coffee Zone // Essays Concerning the Socio-Economic History of Brazil and Portuguese India. [eds. Dauril Alden and Warren Dean], 1977. [Електронний ресурс] http://ucdavis.academia.edu/TomHolloway/Papers/147960/Immigration_and_Abolition_The_Transition_from_Slave_to_Free_Labor_in_the_Sao_Paulo_Coffee_Zone.

12. Hudson R.A. Brazil: A Country Study. Washington: GPO for the Library of Congress, 1997. [Електронний ресурс] <http://countrystudies.us/brazil/13.htm>.

13. Klein H.S. European and Asian Migration to Brazil // The Cambridge Survey of World Migration / [edited by Robin Cohen]. – Cambridge University Press, 1995. – pp. 208-215.

14. Lei No 581 de 04.09.1850. Estabelece medidas para a repressao do trafico de africanos neste Imperio. [Електронний ресурс] http://www.planalto.gov.br/ccivil_03/Leis/LIM/LIM581.htm.

15. Lei Nº 2040 de 28.09.1871 Lei do ventre livre. [Електронний ресурс] <http://www.camara.gov.br/internet/infodoc/conteudo/colecoes/legislacao/legimpcd-06/leis1871/pdf17.pdf#page=6>.

16. Lei No 3.270, de 28.09.1885 Regula a extinção gradual do elemento servil. [Електронний ресурс] <http://www2.camara.gov.br/legin/fed/lei/1824-1899/lei-3270-28-setembro-1885-543466-publicacaooriginal-53780-pl.html>.

17. Lei No 3.353, de 13.05.1888. Declara extinta a escravidão no Brasil. [Електронний ресурс] <http://www.planalto.gov.br/03/Leis/LIM/LIM3353.htm>.

18. Lei No 6.815, de 19.08. 1980. Define a situacao juridica do estrangeiro no Brasil, cria o Conselho Nacional de Imigracao. [Електронний ресурс] http://www.planalto.gov.br/ccivil_03/leis/6815.htm.

19. Soares Lippi C., Genovez Parreira C., Soares C. and Dolabella V., Oliveira Batista V. Migration flows in the contemporary world: an analysis of the Brazilian migratory policy. [Електронний ресурс] <http://saopaulo2011.ipsa.org/sites/default/files/papers/paper-1903.pdf>

Надійшла до редколегії 21.01.13

Н. Бондаренко, соискатель

Дипломатическая академия при МИД Украины, Киев

УКРАИНСКАЯ ДИАСПОРА БРАЗИЛИИ: ИСТОРИЯ ЗАСЕЛЕНИЯ

Данное исследование касается миграционной политики Бразилии, которая имела влияние на эмиграционные потоки из Украины с конца XIX в. до второй половины XX в., и истории переселения украинцев в эту южноамериканскую страну.

Ключевые слова: Бразилия, миграционная политика, эмиграция, диаспора, Украина.

M. Bondarenko, Applicant

Diplomatic Academy of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine, Kyiv

UKRAINIAN DIASPORA IN BRAZIL: MIGRATION HISTORY

This research work shows the migration policy of Brazil, which had an impact on immigration flows from Ukraine from the end of the 19th century till the second half of the 20th century, and the history of Ukrainian migration to this South American country.

Key words: Brazil, migration policy, emigration, diaspora, Ukraine.

УДК 94[(410):(417/419):(416)]:327 Тетчер

Т. Волков, асп.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

"ОЛЬСТЕРСЬКА ПРОБЛЕМА" ТА БРИТАНСЬКО-ІРЛАНДСЬКІ ВІДНОСИНИ ЧАСІВ ПРЕМ'ЄРСТВА ТЕТЧЕР

У статті досліджуються британсько-ірландські відносини часів прем'єрства Тетчер, коли Консервативна партія Великої Британії була правлячою. Розкривається суть даних відносин. Проаналізовано їх вплив на вирішення міжоб-щинних протиріччя в Північній Ірландії.

Ключові слова: Тетчер, Велика Британія, Північна Ірландія, Ольстерська проблема.

З другої половини XX ст. все вагомішу роль в міжнародних відносинах почали відігравати регіональні конфлікти, підґрунтям яких, частіше за все, є етнічно-релігійні протиріччя. "Ольстерська проблема" є прикладом такого конфлікту, який і нині має важливе міжнародне значення і тому є актуальним для наукових досліджень.

Острів Ірландія поділений на два державні утворення: Республіка Ірландія, яка є незалежною, та Північна Ірландія (її ще називають Ольстером), яка є складовою частиною Великої Британії. Треба зазначити, що більшість населення Північної Ірландії протестантського

віросповідання (юніоністи), та виступають за незмінність державного статусу своєї країни. В той самий час, як в Республіці Ірландії, так і в Ольстері, багато прихильників об'єднання острова в єдине ціле, які здебільшого є католиками (республіканці). В непримиренному антагонізмі цих двох спільнот, в радикальній полюсності, безкомпромісності їх прагнень є суть "ольстерської проблеми". "Ольстерська проблема" – цілий комплекс протиріч, як внутрішньополітичного, так і міждержавного характерів, який породило вищевказане протистояння.

Важливим аспектом "ольстерської проблеми" були британсько-ірландські відносини. Складністю, суперечливістю відрізнялися взаємовідносини Ірландської Республіки та Великої Британії з "ольстерської проблеми". Початок 80-х років вніс нові акценти в британсько-ірландські відносини. Основними етапами розвитку відносин на міжурядовому рівні стали зустрічі, які відбулися в 1980 р.: 21 травня (в Лондоні) та 8 грудня (в Дубліні), а потім 6 листопада 1981 р. в Лондоні. Якщо перша з них не привернула особливої уваги та лише показала, що новий консервативний уряд Великої Британії на чолі з Тетчер прагне продемонструвати свою зацікавленість у співпраці з Ірландською Республікою, то наступна британсько-ірландська зустріч прем'єр-міністрів мала певний результат.

У коментарі про підсумки переговорів в грудні 1980 р. британської делегації з прем'єр-міністром Ірландської Республіки та іншими офіційними особами вказувалось, що економічні, політичні та соціальні зв'язки між Сполученим Королівством Великої Британії і Північної Ірландії та Ірландською Республікою є нерозривними, але що повному розвитку цих зв'язків заважають розкол в Північній Ірландії. Для подолання ситуації, що склалася сторони домовились провести спільне вивчення ряду питань, які складають загальний інтерес, серед яких можуть бути такі, як нові інституційні структури, права громадян, проблеми безпеки, економічне співробітництво та заходи, що сприяють взаєморозумінню. Два прем'єр-міністри, які відзначили ще на попередній своїй зустрічі бажаність встановлення нового та більш тісного політичного співробітництва, тепер домовились, щоб на наступних переговорах, намічених на 1981 р., було приділено особливу увагу всій сукупності відносин на цих островах [2, р. 305].

Незважаючи на досягнуту в листопаді 1981 р. в Лондоні домовленість між Тетчер і прем'єр-міністром Ірландської Республіки Г. Фітцджеральдом про створення англійсько-ірландської міжурядової ради з метою розвитку та підтримки тісних зв'язків між Лондоном і Дубліном, відносини між двома країнами стали знову ускладнюватися. Причому в погіршенні відносин навіть зіграла роль випадкова, але образлива для ірландців обмовка Тетчер, яка публічно назвала Ірландську Республіку

"Ірландською вільною державою" (назва, періоду, коли Ірландія була англійським домініоном). Зіграли роль і такі моменти, як обурення громадської думки в Англії вибухами бомб ІРА в лондонських Гайд-парку і Риджентс-парку, як небажання Лондона відразу ж визнати відповідальність за ненавмисне потоплення ірландського траулера "Шарелга" британським підводним човном у берегів "смарагдового острова". Основним же приводом для невдоволення Великої Британії була реакція Дубліна на "фолклендський конфлікт", а Ірландської Республіки – "Біла книга" Прайора про консультативну асамблею для Ольстера. Спад в англійсько-ірландських відносинах тривав і в 1983 р., хоча Г. Фітцджеральд, який знову змінив Ч. Хохі на посту прем'єр-міністра Ірландії, і Тетчер заявили, після зустрічі в Брюсселі на засіданні європейської ради, про початок процесу поліпшення відносин між двома країнами.

Уряди Республіки Ірландії та Великої Британії вирішили взяти ініціативу в свої руки та знайти компроміс. 15 листопада 1985 року вони підписали договір ("Хілсборську угоду"), згідно якого возз'єднання Ірландії може бути тільки тоді, коли цього забажає більшість населення Північної Ірландії. Угода розглядає різноманітні питання, такі як створення міждержавної конференції, законопроект про людські права, спільні дії в області безпеки та міжкордонне співробітництво в економічній, соціальній та культурній сферах [1].

Угода показала, що дві країни можуть віднайти компроміс, на який погодиться більша частина республіканського табору в Північній Ірландії. Також, стає зрозумілим, що жорстка, безкомпромісна лінія юніоністів, може призвести до того, що їх позицію взагалі не буде враховано, як це було з радикалами з республіканського табору.

Список використаних джерел

1. ANGLO-IRISH AGREEMENT 1985 between THE GOVERNMENT OF IRELAND and THE GOVERNMENT OF THE UNITED KINGDOM// конфлікту в Інтернеті. – Режим доступу: <http://cain.ulst.ac.uk/events/aia/aiaadoc.htm>

2. Geoffrey Keating. The History of Ireland. – Ex-classics Project 2009. – 369 p. //CELT: The Corpus of Electronic Texts. – Режим доступу: <http://www.exclassics.com/ceitinn/foras.pdf>

Надійшла до редколегії 21.01.13

Т. Волков, асп.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

"ОЛЬСТЕРСКИЕ ПРОБЛЕМА" И БРИТАНСКО-ИРЛАНДСКИЕ ОТНОШЕНИЯ ВРЕМЕН ПРЕМЬЕРСТВА ТЭТЧЕР

В статье исследуются британо-ирландские отношения времен премьерства Тэтчер, когда Консервативная партия Великобритании была правящей. Раскрывается суть данной политики. Анализируется их влияние на решение межобщинных противоречий в Северной Ирландии.
Ключевые слова: Тэтчер, Великобритания, Северная Ирландия, Ольстерская проблема.

T. Volkov, post-graduate student
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

ULSTER PROBLEM AND THE BRITISH-IRISH RELATIONS AT THE TIME OF THATCHER

The article examines the British-Irish relations in relation to the "ulster problem" at the time of Thatcher. The reasons of this policy are disclosed. The author analyses the impact of the British-Irish relations in relation to the "ulster problem".

Key words: Thatcher, Great Britain, Northern Ireland, Ulster problem.